

կան եւ ուսումնական, ԽԵ. Տարի. Վեհետիկ, 1887. Տպ. Ա. Ղազարու:

20. ԱՌԱՎԹԻԹԱՆՆ ԱՌԱՋԸՆ. — Առաջին Ըն.

թերթարան, Բ. Տարի. Թիֆլիս, 1887. Գի՞ն 20 կոպ.

21. ԱՌԻԱՆԱՆԱՑԻ ՆՈՐԱՅԻ. — Քննակեր, Կոստ.

Պոլիս, 1887.

22. ԱՌԻԱՆԱՑԻ, Երկարաթաթերեթ, Ե. Զ. Տարի.

Կոստ. Պոլիս, 1887. Տպ. Գ. Պաղասպանին:

23. ԱՌԻԱՆԱՆԱՑԻ ՄԱՍՆԱՆՆ, Երկարաթաթերեթ

պատիկաբարգ. Զ. Տարի. Կոստ. Պոլիս, 1887. Տպ. Կ.

Պէրսկանին:

24. ԳԱԱՍԹԱՆՆ Ա. Ս. Մ. — Տեղեկագիր ժամանակագիր թերթեան վեճառապահ Հայոց Մարտակիրական վնչերութեան յանձն Ա. Գրեգոր Լուսաւորի շաբան 1886 ամի. Բայրութ, 1887. Տպ. Ս. Բ. Տէր-Յօհանն Նէստանին:

25. ԳԱԱՍԹԱՆՆ Ա. Ս. Մ. — Տեղեկագիր ժամանակագիր, Ծըլան Ա. Հայերեն և Աշողերեն Ընթերցարան, Կոստ. Պոլիս, 1887. Գի՞ն 3 զլու:

26. Գ. ԳԱԱՍԹԱՆՆ ԲԺ. — Բառաբանութիւն,

Կանաքածածիւն, Արթուր Ա. 1887. Գի՞ն 50 կոպ.:

[Անդամ. Արթուր Ա. 1887. Թ. 36.]

27. ԳԱԱՍԹԱՆՆ Պ. — Բառաբանութիւն,

Կոստ. Պոլիս, 1887.

[Ճանաչ. Արթուր Ա. 1887. Թ. 1032.]

28. ԳԱԱՍԹԱՆ Հ. ՊԱԽԱՆՈՒ — Ազգի շրմե-

ռանձն հայոց առ ամենասուր վիճա Յիսոսոփ, Ա. Ն.

Նէտիկ, 1887. Տպ. Ս. Պաղասպահ:

29. ԳԻԱՍԹԱՆ ՄԱՐՄՈՒՄ, Գ. Տարի. Կոստ.

Պոլիս, 1887.

30. ԳՈՎԱՐԻԿՈՒՄ Հ. ԳԻՐՈՋՈՐ Վ. — Բանակի Ար-

քայութեան, Արթօնիքը: Բ. Տարի. Վեհետիկ, 1887.

Տպ. Արթօնիքը:

31. ԳՈՎԱՐԻԿՈՒՄ Հ. ԳԻՐ Վ. — Ա. Թիկութիւնից

անհանուրը Հազարարութեան և Մրգոյ Կուսոփ, Վ. Ն.

Նէննա, 1887. Տպ. Արթօնիքը արեան կուսոփ:

32. ԳԻՐՈՋՈՐԱՆ ԳԻՐՈՋՈՐ ԳԻՆՆ. — Սովորէ

(երգարան). Ա. Պատերութ, 1887. Տպ. Ակործուօչով:

Գի՞ն 1 բր. 20 կոպ.:

[Ճանաչ. Արթուր Ա. 1887. Թ. 120. Կոմ. Պոլ., 1887,

Թ. 182.]

33. ԳԱԱՍԹԻՒՐ ՆՈՐ ԱԱՆԱՆԱՆ ՆՐԱԾԾՈՒ-

ԹԾԱՆ: Կոստ. Պոլիս, 1887. Գի՞ն 10 զլու:

34. ԶԵՂՈՆԻՑ ՎԱՄՊՈՒՄ. — Պամանթիւն Գե-

ռնեան Արտաքարիք Հայոց: Բ. Տարաբութիւն, Վ.

Պատերութ, 1887. Տպ. Ակործուօչով:

[Ճանաչ. Արթուր Ա. 1887. Թ. 4. Վ.:

139.]

35. ԵՎՀԱԶԱՐԱՆԻ ՍՈԼՈԽՈՆ. — Անդրկովսկի

արքունական գնացքների անառական դրութիւնը

ու անառական դրութիւնը տողալծու. Ա. Հայոց,

Թիֆլիս, 1887.

[Ճանաչ. Արթուր Ա. 1887. Թ. 79.]

36. ԵՐԵՑՈՂՈՆԻՑ Հ. — Ա. Ա. Քեզ պին,

վողրդի 1 արքունածով. Գի՞ն 20 կոպ. Բ. (Բարեկա-)

մ. Ա. Հայոց պատասխան: Թիֆլիս, 1887.

[Ճանաչ. Արթուր Ա. 1887. Թ. 4.]

37. ԵՐԿՐԱՆԻՒՄ Հ. Հանես գրական և գի-

տական, Ե. Տարի. Կոստ. Պոլիս, 1887:

38. ԵՐԵՑՈՂՈՆԻՑ ԱՆՈԽՈՆՈՒ ԲՀԿ. — Համախօսա-

կան աեւագութիւն Հայոցապահ Հանես. Աւուու-

անապիք: Էշխամբի, 1887. Գի՞ն 50 կոպ.:

39. ԳՈՎԱՐԻԿՈՒՄ ԳԻՐՋՈՐ — Անհանացած սերանդ

մի. Կոստ. Պոլիս, 1887. Հանես. Ա. Պաղասպահ:

[Ճանաչ. Արթուր Ա. 1887. Թ. 1032.]

40. ՀԱԱՍԹԱՆ ՕՐ. ՆՈՒԱՆՐ Յ. — Տարաբութ

Մասս (Թրդմ.): Կոստ. Պոլիս, 1887. Գի՞ն 3 զլու:

(Հայունական)

ԱՐՈՐԵՍՏՈՎԵՏԵԱԿԵԿ

ՎԵՏՐԻԿՈՒՆԵԱՆ ԱՐՈՐԵՏՈՎԵՏԵԱԿԵԿ

ՊԱՏԿԵՐ

Տարւոյս ընդհանուր ուշադրութեան եւ

չետաքրրութեան գլխաւոր մէկ նիւթն եղած է

այժմն Վատիկանեան արուեստահանդէսը՝ թէ

արուեստիտուական եւ թէ քաղաքական տեսա-

կիտիւ. — այս մեծագործ աննման գանձարանն

որ մարդկայսին ճարտարութեան հրաշալեց եւ

միանգ ամսնյ հարստութեան ալիւ կուտակու-

թիւն մը կ'ընածայեցրնէ. թող ըստ պյանալ հայ-

եցմնց ունեցած մեծ նշանակութիւնը:

Կ'արթէր ստուգիւ որ յատուկ պատկերա-

զարդ պարբերական թերթ մ'ասոր նուրբուած՝

յարեցընէր աշխարհի օրնաւոր հետաքրրու-

թիւն յայս մասնի. նիւպէս իրաց կ'ելլէ ի Հռոմ

նոյնպիսի ճոխ նկարագրական հրամարակութիւն

մը, որ եւ պյանալ երկիրներու մէջ կ'օրինակուի

թարգմանութեամբ ու ձեռքէ ձեռքէ կը յածի

ամեն կորմ: Նշյ վարեական ստոյց աղքիւրէն

բաղեցիւ. կը հաշորէ Հանդիս ալ իր յար-

դ գլմերցոտաց միջն գիմաւոր եւ նշանակու-

թիւն ունեցած նուրբներն. որով կը յուսաց ուն-

իւ նուռակ համայսկան ծառայութիւն մ'ըստ

ըլլալ մերացի հասարակութեան:

Երանի թէ ամեն ժամանակ միջն պյան

կարգի հիանալի գեղցիկութեանց խաղաղական տե-

սարանք ըլլալին հասարակաց մտադրութեան

դրաւիչք:

ՄԵՅԱՓՈՌ ՍՍԱՍԱՆԵԱՆ ՍՈՒԻԼԴԱՆԻՆ ՆՈՒԵՐԸ

Ճամանակին ծանուցած է Հանդիս Ա. Աս-

տուածապատիւ գեղցիկութիւնի Տեալու Ստեփ.

Պետրոսի ծ. Կաթոլիկոսի լէ Հայափառ Սուրբա-

թեան կորմն պարագայ կարգի պատգամանորու-

թեան ի Հռոմ աւ Լեռն գե. առաջաւիլն ու

նյոն հզոր ինքնակալին ծանրագին Մատուցուցան

նուրբն Սրբն Սրբութեան մեծահանդէս արա-

րողութեամբ մատուցանելը:

Աւանիկ նյոն Մատուցանյ նկարագիրը Հառ-

մեն գրուած, որ նախերգանք մը կ'ընէ նշյ

նուրբն անուանելով՝ «Ընծայ մ'որ միջն վեհա-

պետ մ'ուրիշ լէ Հայապետի կարող է ընծայել»:

Այսական Մատուցանյ բորոր խորու-

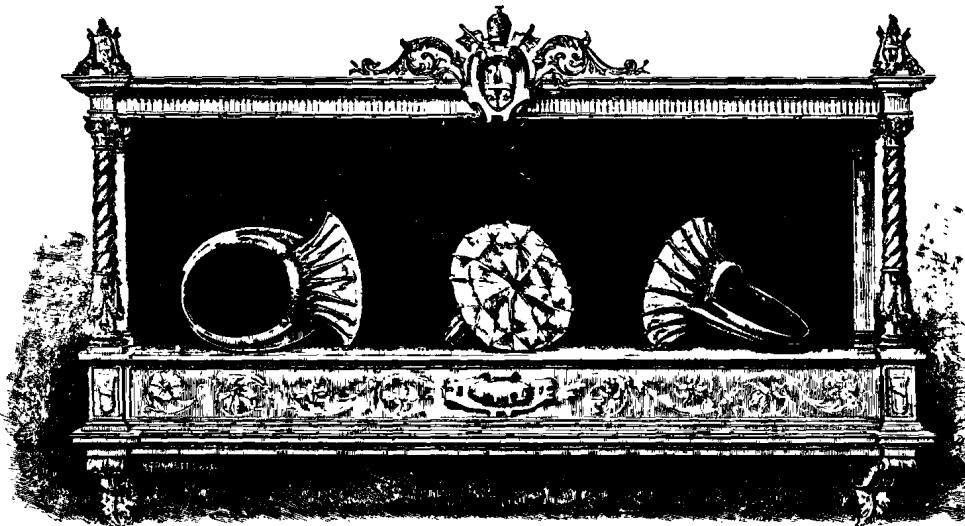
թիւն կը լու խոչը մենայիռ (solitaires, նէրմալ)

* Յաւելուած ի թիւ Յ. Մարտ, 1887.

աղամանդ մ' ամենավճիռ ջրով ոսկեգյու ցոլաց-
մամբ, լայնախտ, ձուածեւ, հատուածակեցաց.
(prismaticus). Մատանայն ոսկեցէն ակնակազիճը
Նշն թնքն Վեհափառ Սուլդանին հնարած տուած-
ձեւովն է. այն է՝ արքունական թագի ձեւ։ Տան-
ուից հատ շատ նորիք ու որածայր ոսկի ձեւը՝
գլխին գնդակիրպ կոճակներով՝ բռնծ են
յաղթ աղամանդն սրբակտոր եղերքը. այն
ազնի քարին՝ որ թագաւորող ցեղին մէջ պաս-
մական (historique) գոհար մըն էր, եւ Վեհափառ.
Սուլդանին շատ յարդի. ինչպէս թնքն իսկ ըստ
է Տան Կիլիկիոյ Պատրիարքին երբ զայն իրեն

կը յանձնէր որ ի նշան իւր յարդական խնդա-
կցութեան նուիրէ գերայարդ Քահանայազետին
խալալութեան։

Առաջին պատկերս կը ներկայացնէ Վե-
հափառ Սուլդանին մեծադին Մատանին երեք
այլեւալ գրիգիք որպէս զի կատարեալ կերպով
կարեաց ցուցովիլ թէ գոհարին եւ թէ ակնա-
կազին պերճութիւնն ու միանգամացն ճարտար-
արուեաս պարզութիւնը։ Այս տեսակ բաց կա-
պիճներն, որով գոհարին վերին եւ սուրբին ե-
րեսներն ազատ մնալով լցու քովանց կը զարնէ
ակնագործք գաղլ. բառով ձայն կ'անուանեն

ՍՊԱՆԻՈՅ ԹԱԳՈՒԷՀԱՌՅՆ ՆՈՒԵՐԸ

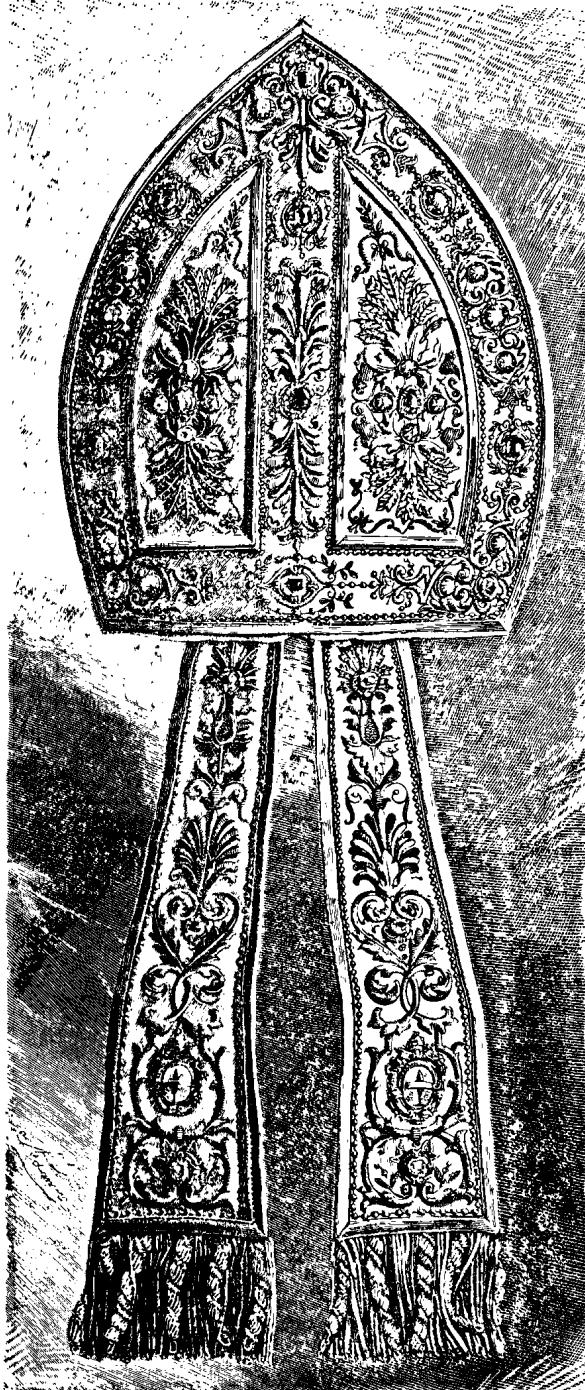
Մատանի մ'ալ նուիրած է նորին Սրբու-
թեան Սպանից բարեպաշտօն թագուէին, —
Հովուակ անմատանի. բոլրովին տարբեր շնչքով
ու զատ տեսակ։

Հատ ճարտար գործուած է մէջտեղի լցո-
նանիստ գոհարը. հիանալի շափիւզայ մ'որ սոսո-
գիւ արժանի է քերթողն բացաւորութեան

Քաղցրեանց շափիւզայ արեւելան։
(Dolce color d'oriental zaffiro.)

Նշն գլխաւոր գոհարին շուրջը բոլորած է տաս-
ուերկու սպիտակափայլ ադամանտեայ մեծ շոշ-
ականց (brilliant) պասկ, որոնք պինափիք ճարտա-
րութեամբ թեթեւակի ագուցուած են արծա-
թեայ եղերքին վրա՝ որ արծաթն անտեսանելի
կը մնայ. — սոկեգործութեան արուեստին օրի-
նակ ըլլալու գործուածք։

Դարձեալ Մատան. յն երկու կողերէն
շարք շարք գեղեցիկ շողակունք կ'իմնա՞ գեպ ի
վար եւանիւն մը կազմելով, այնպէս որ օզգին
միայն վարի մէկ քառորդն աղատ կը մնայ. Այս
ադամանտեայ կողմանական շարքերուն բոլորմանքը

Կատարեալ աստեղանման ցոր-
մունք կարձակեն Մատանւոյն
ամէն զիէս:

Ասոյդ տեղէ իմացած ենք՝
թէ ագամանքներուն պանչելի
շարուածքը նցն մին նու իրա-
ռու թագու հւցն գիւտն է ե-
ղած, որ արդէն ուրիշ համա-
րել ձրիւքը նշանաւոր է:

ԳԵՐՄԱՆԻՈՅ ՎԵՀԱՓՈՒ ԿԱՅՍԵՐ ՆՈՒԷՐԸ

Այս շքեղ ու փառայեղ
հայրագետական թագը սրան-
կիւն կամարի ոճով է (style o-
gival,) եւ 1500էն ետեւ սո-
վորական եղած հռովեական
ձեւով: Բոլոր թագն ամենազ-
նիւ արծաթաթել զարդարուն
ասնագործութիւն է: Խակ յե-
տուստ կախուած երիշներուն
երիշուին ալ մեշտեղը քահա-
նայապետին զինանշակը ման-
րանկար յօրինած է արծնա-
պակուց վրայ (email, բն.) ոս-
կի շրջնակով՝ որուն վրայ
խորհրդաւոր նշաններ փորա-
գրուած են: Թագն ու երիշ-
ները թէ ըստ տեսակին եւ թէ
ըստ քանակութեան եօթա-
նասունուերկու չափ ծանրա-
գին գոհարներով զարդա-
րուած են: Երիշներուն վրայ
երկու կարիեհան (rubis, քը-
հը ետքունի,) երկու զգրուխտ
(émeraude, վերքեալ.) եւ եր-
կու շափիզայ (saphir, իտ ետ-
քունի) կը շղան ամենազիստ
ջոռվ, ոսկուց մեջ առած, եւ
իիստ առ իիստ մանրիկ արա-
մանեներու (կամ շղականց,
brillants,) պակով պատաժ:

Թագը զարդարող եօթա-
նասունուերկու ականց նշա-
նաւորներն են:

Տասուերկու խոշը Շաղ-
ակն, (brillant,) բուն ազնիւ-
տեսակ մենայեռք, (բառ իտ-
քունի,) նմանապէս ամենազիստ
ջոռվ:

Եօթն կարկեհան, որոնց երկուքին սաստիկ շղիւնը մեծապէս աչքի կը զարմէ:

Չորս Զմիուխտ եւ երկե Արեւելեան շափիւղայ՝ իրամէ գեղեցիկ եւ սիրուն գցներով։ Երկու մութ մանուշակ Մեղենիկ, (Յոթեթիստ, ծեղելիքուր), եւ մէկ շատ հաղուագիւտ խարտէշ Յակինծ (hyacinthine, ուրբ ետքէ)։

Այս թագն որոն վայ արու ետան ու բնութիւն ըստ լաղձանաց մեծացր կ երմանական յայսեր՝ պէսպէս գեղեցիութեանց լովութիւն զեղած են ամենայն առաստ թեամբ, գանձ մըն է՝ որ Վատիկանեան Արևեստահանդիսին այցելուաց աչքը բռնաբար իրեն պիտի ձգէ։

Այն ծանրագին նուէրն Ա. Քահանյացապետին յանուն կայսեր մասուցողն եղաւ ծանօթ գեսանմագէտ Ըլէ ացիք։

Ընկերութիւն մինին կնայ կորհրդածել՝ թէ յիշել պատուակն ականց 7, 12, 7, 4, 3, 2, 1 կորհրդաւոր թուերն անշուշու Սուրբ Գրոց այլեւայլ նշանաւոր անձնառութեանց ակնարկութիւնք են Կամուղիկ եկեղեցւոյ վերաբերութեամբ։ — Պորօրինակ Քրիստոփ Աշկերտաց, Առաքելոց, Նախկին Սարկաւագաց, Աւետարանաց, եւ պիտի։

ԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ

ԹՈՐԾՈՒԹՈՒԹԻՒՆ

ՕՐԴԻ ՀԱՌԱՎՈՐ ՀԱՌԱՎՈՐ ՀԱՌԱՎՈՐ ՀԱՌԱՎՈՐ ՀԱՌԱՎՈՐ

ԳՈՒԽԻ Է.

Մունի հապեցնել են մնուրել։

(Հայուսական-է-ա)

Կամ եւ յառաջ մոնի մարմ մանր կը յօշուի եւ կաթսայի մէջ կը նետուի, եւ ամէն մէջ 50 քի։ մոմի 4—5 լիտր չուր կը լեցուի։ Անկէ ետեւ կաթսայի տակ շափառու կրաք կը վառուի եւ թող կը տրուի որ մոնի կամաց կամաց համի, ույս միջնին մոնի զգուշութեամբ եւ անընդհատ կը յուզուի մինչեւ որ կատարաւ ծորեկ ըլլայ։ Կատարաւ հալելու որոշ շերմանի եւ աստիճան մը չի կիսար արութիւն, վասն զի արակու մոնի կամակութեան կախեալ է։ Քանի մը փորձառութեանց կրնան ամենասաւացիք ըլլայ։ Մոնի յուզերու ժամանակ մոնին ձեռքին ըստ մոնի մէջ է որ կամակութեանց կախեալ է։ Մոնի կամարեալ հալաւ եւ գարձեալ կը հալցընեն հետեւալ կերպով։

Այսին ծորակը բանալու, եւ հալած մոնի ջողվ հանգեց կամուսի մոնի թագեանու մատասի թէ մէջ կը սկսի հանել ծաշոր լցուելէն ետև կապաշար կը ծածկուի եւ բրդելէնով կը պատաստի, որին վիմ շը շրւուալ շատի եւ ժամանակ ունենայ իրմէ զատելու ունեցած աղուերն, որու տեսակարու ծանրութեան առաջ յատար կը նստին։ Այսին նուրի ալ յատար կը նստի աղուի համար կը աղու աղուի համ ի միամին։ Այս տաշչն պյառէ թող կը արուի 2—3 ժամ անորդ, ըստ աստիճանի բանական եւ անորդ մոտի, մոնի ետեւ կափարին ու բրդելէն մէկդի կամանան, տաշունին յատարի կողմանց հայած կը բար ցուի, ճուրն ու աղու գուր կը հոսէ, եւ տաշունին մէջ միամաց մոնի կոտոնուի, գործեալ մնան կը յօշուի, եւ գրիպիչ կը գործեալ մոնի ամբողջ կը պարագան է։

Այս ինչ ետեւ կափարին ու բրդելէն մէկդի կամանան, տաշունին յատարի կողմանց հայած կը բար ցուի ճուրն ու աղու գուր կը հոսէ, մոնի աղուի մէջ միամաց մոնի կոտոնուի, գործեալ մնան կը յօշուի, մոնի ետեւ կափարին ու բրդելէն մոնի ամբողջ կը կրիստու, մինչ ետեւ որ ամենուին բար ցուի աղուի մէջ կը դրուի, եւ 50 քի մրուրի վայ 12 լիտր չուր կը նստանուի։ Անկէ ետեւ կրակը կը վառուի եւ շերմանի թիւնը կը սաստիցուի՝ մինչեւ որ մոնի լու համի, Ձերմութեան այս աստիճանին մէջ կը մնուի 3—4 ժամ, մինչեւ որ աղու ժամանակ ունենայ ջոյ յատար կուտաւու։ Այսուհետեւ կրակը կը մարտի, մեծ ասփակ դդասի մը լոյս երես լուցոց մոնի կամանուի, եւ մէջ պյառին ներեցաւ անակեալ տաշուի մէջ կը դրուի։ Այս կերպով մոնի զանուածներ յառաջ կու գան, որու հասարակ մոնի զանուածներու պէս կը գործածուին կամ կը վաստակուին։

Որովհետեւ պյայ խուցանիք, պատաշ է հետեւան ալ յաւերու։ Ծանօթ է որ մոնագործք մոնի թիւնիստեն, այսինքն վառած մոնի մէջ ու փայր մասորդութեան կը գնիւն, եւ գարձեալ կը հալցընեն հետեւալ կերպով։

Կամ մասուրդուներն մոնին տեսակին համեմատ կը ջոկուին, զաւան, աղինեւ, զաւան, աղինեւն, սպիտակն, զեղին, հարաբեկանն, եւ պիտ զաւ զաւի Այսուհետեւ ամէն մէկ տեսակը զաւ զաւի յօշուի, պատրցը կը հատուի մէկ կողմը կը դրուի։ Այս մոնի կը հաղեցուի, ժամանակածեւ կը թափուի, կը սպիտակուի որիշ մոնիրու պէս, եւ իրեւ աղուի մոնիրու եւ պիտ մոնեցնեաց վայ կանցուի իր ծանօթու։ Ճարագանան տեսակն աելի սուրբին վախճաներու կը դրուածուի, եւ աման կը վաճառուի։

Այս պատրցը կտորնենին զայ մէկ կողմ դնել տուին, շատ մոնի կը ըղվածդակին, զայ պէտց չէ կորմնցնենի, Անոր համար կաթսաներէն մէկուն մէջ մինչեւ կէս ջուր կը լեցուի, եւ ամէն տեսակ պատ-

¹ Եթիւալ քանակութեան նուազ չի կրնար ըստ ապահով մէկ ու մոնի հետ պահանջ կը միանա, որ ապահով գործուութեանց ժամանակ անկարեն կը ըստ զատեւ, որով ջուրն մոնի մասանց մէջ կը կը կը ք թայ, եւ մոնի վասնակ մքար կը շառաւէ։